

Azad FƏRHADOĞLU

DÜNYANIN

Yolmu bizi aparır, yoxsa bizmi yolları,
Yolmu izə möhürdü, yoxsa izmi yollara?
Əyrimi yar olacaq, görən düzmü yollara,
Kimə çəpər olacaq – daş hasarı dünyanın?

Kökləyib arzuları bir gün sabah çağına,
Ümidimiz darıxır, ümid duracağına.
Döngəmi işarədi, daşımı yol qırağında,
Hansı ünvana çapır bu qatarı dünyanın?

Gedənmi doğru yolda, qalanmı doğru yolda?
Nəfəsləri ləhlədən, yalan – bu oğru yolda.
İşıqımı düşdü sağda, itmi hürürdü solda,
Ümidləri uçaraq – hara sarı – dünyanı?

Ha çağıraq – eşitməz – öpdüyümüz anları,
Arxasıyla sel gedib həməən o zamanların.

Çığirtısı dərindi yolda yol azanların,
Qulaqları eşitməz, bu sərsəri dünyanın.

Ha vurnux da yolları, ha ütün vurhavurda,
Çəhlimlər orda bitər, ləpirlər isə burda.
Dönərik asta-asta – qara, əbədi yurda,
Qəmli nəğmə çığırdar qəmli tarı dünyanın.

SARALMASIN

Ellər bu yerlərə heç daha gəlmir,
Ot basıb yolları, köç daha gəlmir.
Götür kərəntini, biç, daha gəlmir,
Payıza qalmasın, ot saralmasın!

Soyuqlar yeriyər, göy çiskin eylər,
Solar, heyif olar yaşıl güneylər.
Biçdiyın otlara, qaz, çuxur eylə,
Üstünü torpaqla, ört, saralmasın!

Enişi-yoxuşu, zilləri vur, biç,
Daşlı cığırları, yolları dur, biç.
Əlin gəlməsə də, gülləri qır, biç,
Gözəl ürəyini ud – saralmasın!

Bir vaxt duyğulanıb gözün axanda,
Nə bilim, nə vaxtsa, bəlkə yaxında.
Lap ey... uzaqlardan durub baxanda
Torpaq qaralsa da, yurd saralmasın.

ELEGIYA

İndi bu ağacın vaxtı tamamdır,
Yollara, izlərə baxmağı gedib.
Elə çırpı-çırpı düşür torpağa,
Daha göy üzünə qalxmağı gedib.

Çoxdandan quruyub su çəkən yeri,
Çopur gövdəsində yara dən-dəndir.
Halallıq eləyir yüksəkliklərə,
Bir dəli küləyin himinə bənddir.

Elə öz altıdır qəbri də onun,
Qopub, üst-üstünə düşüb qalacaq.
Bu ağac da bütün canlılar kimi
Düşdüyü yerdəcə torpaq olacaq.

Yığıb qoltuğuna budaqlarını,
Bir az yarıquru, bir az yarışax,
Quşların nəğməsi ötən yerini
Hara aparırsan hara, ay uşaq?

* * *

Rəngini ayaz vurur,
saçını yel kürüyər.
A ayaqları yerdə,
əli göydə yüyürən...

Belə qaçmaq mı olar,
belə də, yüyürmək mi?
Yarı özün qaçırsan,
yarı səni yol çəkir.

Nə deyəcən yollara,
gec deyilmi, gec axı?!
Ayaqların bir yana,
səsindən də toz qalxır.

...Hünərinlə – çöllərə
adın yazıb, qaçırsan.
Adına ən vəfalı
qadın yazıb qaçırsan.

indi düzmü, karıxıb
hönkür-hönkür ağlamaq?
Gedəcəyim qatarı
bir də belə saxlama.

